

[In memoriam](#)

Herinnering aan Frans Schellekens, veelzijdig fotograaf

[Bert van Dijk](#) 28 mei '19

Prince, Kurt Cobain, Michael Jackson, Madonna, David Bowie, Bono, Miles Davis, allemaal verschenen ze in de jaren tachtig en negentig voor de lens van Frans Schellekens. Zijn concertfoto's werden wereldberoemd. Maandag overleed de 65-jarige Nederlandse fotograaf in Amsterdam aan een longontsteking.

Hét handelsmerk van Frans waren foto's van artiesten net voor of na een concert of tijdens een inactief moment in een optreden: De aan de piano gezeten rokende saxofonist Piet Noordijk of het naar buiten kijkende jazzicoon Miles Davis op de rijdersstoel in een auto op weg naar het North Sea Jazz Festival in Den Haag in 1984. Er zullen weinig mensen op deze wereld zijn met [een rijker muziekfoto-archief](#) dan Frans.

Niemand, volgens Frans zelf in ieder geval.

Frans Schellekens op reportage op de vlaktes in de Chinese provincie Xinjiang in 2007. Foto: Bert van Dijk

Schellekens werd vooral beroemd als jazz- en popfotograaf, maar werkte in latere jaren ook voor een breed scala aan nieuwsmedia, waaronder de Volkskrant, NRC, Vrij Nederland en het FD. Ik leerde Frans en zijn foto's kennen in 2007, toen ik in Shanghai als correspondent voor het FD begon. Tijdens mijn zevenjarig correspondentschap in Shanghai trok ik vanaf de eerste dag bijna dagelijks op met hem, totdat hij in 2012 uit China vertrok.

Tibetaanse plateau

Ik herinner me vooral de memorabele reizen en reportages die we samen op bijzondere plekken in Shanghai en China hebben gemaakt voor het FD. Ook schreef ik samen met Frans het boek *Langs de Gele Rivier*, waarvoor ik met hem door heel China ben gereisd. Van rondtrekkende nomadenfamilies hoog op het Tibetaanse plateau tot arbeiders in Binnen-Mongolië die 's nachts in illegale privé-ovens staal maakten, Frans wist ze - soms mopperend, maar altijd feilloos - in prachtige portretten te 'schieten'.

En hoewel we veel grootse, indrukwekkende en overweldigende plekken hebben bezocht, leek Frans het best in zijn element wanneer we aan het eind van een lange werkdag op een gammel krukje zaten ergens op een hoek in een rommelig oud wijkje van een miljoenenstad als Chongqing of Chengdu. Kijkend naar het gewone leven dat voorbij loopt, fietst, brommert of rijdt en genietend van een Chinese fles bier. Zijn camera altijd binnen grijpafstand.

Bot en stroef

Makkelijk in de omgang was hij zeker niet. Frans nam nooit een blad voor de mond. Recht door zee. Tegen iedereen. Diplomatieke vaardigheden ontbeerde hij. Daardoor kwam hij vaak bot en stroef over, ook naar opdrachtgevers, maar door zijn charme werd het hem wonderwel vaak vergeven. Een man met een gebruikshandleiding, die door zijn verhalen, ontmoetingen en foto's ook na zijn dood nog vaak in anekdotes en gesprekken herinnerd zal worden.

In ieder geval door mij.